

Pingstdagen.

"Vem är den Helige Ande"

Predikan i Osby kyrka, 15 maj

Apost 2:1-11

När pingstdagen kom var de alla församlade. **2**Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. **3**De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. **4**Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

5I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen. **6**När dånnet ljöd samlades hela skaran, och förvirringen blev stor när var och en hörde just sitt språk talas. **7**Utom sig av förvåning sade de: "Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar? **8**Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas? **9**Vi är parther, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien, **10**från Frygien och Pamfylien, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom, **11**både judar och proselyter, vi är kretensare och araber - ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar."

Joh 7:37-39

På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: "Är någon törstig, så kom till mig och drick. **38**Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger." **39**Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Vem är den Helige Ande? Han är ju den tredje personen i Treenigheten, Fadern, Sonen och Anden, men vem är han och vad gör han? Sonen, Jesus är ju lättare att få grepp om. Vi kan läsa om honom i bibeln, vad han gjorde, hans undervisning. Jesus Kristus har vi ett ansikte på, men den Helige Ande har just inget ansikte för oss.

Det är också slående att den Helige Ande så ofta beskrivs med opersonliga bilder i bibeln. Ofta är det bilder hämtade från naturen.

Dagens episteltext handlar om lärjungarna som under ständig bön väntar på den utlovade Anden. Hur var det nu det stod: "Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind."

Anden kom över dem som i en stormvind. Och just vinden är kanske den viktigaste bilden av Anden. På hebreiska heter ande ruah, och på grekiska, pneuma, men bägge orden kan också betyda vind. Även på svenska så har vi en koppling mellan ande och vind i ordet andedräkt.

Jesus använder också vinden som bild av Anden i sitt samtal med Nikodemus.

Vi kan inte kontrollera vinden, vi förfogar inte över den, vi kan inte fånga den men vi kan låta oss fångas av den. Vinden är osynlig men ändå verksam. På samma sätt med Anden.

Den helige Ande är Guds vind som blåser genom världen, som väcker allt dött till liv, som förnyar allt som är gammalt. Det är ingen tillfällighet att pingsten ligger precis vid denna tid när allt i naturen bryter ut i sin fulla prakt. På samma sätt som naturen förnyas omkring oss så vill Anden förnya vårt inre. All verklig godhet, all kärlek och barmhärtighet vittnar om den Helige Ande.

Men tillbaka till stormvinden den första pingstdagen. Vad hände sedan? Jo, tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av lärjungarna.

Elden är den andra bilden av Anden. Och en eld kan ha tre funktioner: den värmer, den renar och den lyser upp.

Anden är som en värmande eld för vår inre människa. När vi är kalla och likgiltiga, när allt känns fruset och dött så kan Livgivaren, Anden, värma oss, ge oss liv igen.

Men elden har också en renande funktion. När man renar guld i elden så bränner man bort alla föroreningar så att bara guldet blir kvar.

På samma sätt behöver också vi rensas från allt som hindrar oss att vara dem vi är skapade till att vara. Anden kallas också för Heliggöraren. Han vill göra oss heliga, och att vara helig betyder att vara avskild för Gud. Allt som drar oss bort ifrån Gud har skilts av från oss. Det är en process som pågår hela livet, även efter döden, och det sker genom den Helige Anden eld.

Och så har vi i evangelietexten ytterligare en bild av Anden. Hur var det Jesus sa? "Är någon törstig, så kom till mig och drick".

Vatten är ju ett nödvändigt livsmedel. Får vi inte vatten blir vi törstiga, och vi kan inte överleva mer än några dagar utan vatten. Så vatten är ett behov för oss alla, ett behov som vi är födda med.

Precis som vatten kan släcka vår fysiska törst, så kan Anden släcka vår andliga törst.

"Är någon törstig så kom till mig och drick, säger Jesus." Vilka får komma till honom och dricka? Jo de som är törstiga. Det enda villkoret är att man känner sin törst. Alla som drivs till honom på grund av sin törst blir mottagen. Detta är första steget på trons väg, att man har en inre tomhet som man vill fylla. För tron är inget som man själv kan åstadkomma utan den skapas av Anden.

Det som kommer från oss är en längtan efter Gud, och där det finns en längtan efter honom finns det också en tro på honom. Det är ingen färdig tro, ingen tro som har svar på alla frågor men det är ändå en tro som Jesus kallar på. Det viktigaste är inte att vi är framme utan att vi vet åt

vilket håll som vi ska gå. "Kom till mig" säger Jesus. "Den som tror på mig, ur hans inre ska flyta strömmar av levande vatten."

För att kunna bli fylld av Anden så måste din tomhet avslöjas och öppnas för den ende som kan släcka din törst. Och ska det kunna strömma levande vatten ur ditt inre så måste du själv stå under inflytande, under ett inflöde. Vi kan inte ge vidare mer än det som vi först har tagit emot för egen del.

Vi behöver öva oss på att lyssna till den helige Ande. Det kan ta lite tid innan man har gjort det. Det är ju inte så ofta som Anden manifesterar sig på det sättet som skedde under den första pingstdagen. För det mesta gäller det istället att stanna upp och lyssna. Lyssna inåt mot sina egna djup.

Vind, eld och vatten. Tre bilder av den helige Ande, tre olika sätt för Gud att tala om sig själv, om vem han är, och hur han närmar sig oss. Tron är vårt svar på Andens tilltal. Tron på Gud är en gåva, det är inget som vi själva kan åstadkomma. Det vi behöver är att ställa oss under Andens inflytande. Tro är att våga erkänna sin törst, att lyssna, och att öppna sig för Andens påverkan. Att öppna sig för Andens vind, värma sig vid hans eld och dricka av hans vatten.